

нїа, ї таквам събвѣта є въ наꙑвъ недѣла та, на коѧ то бѣразованіе то є вѣтха та събвѣта, каквото є бѣразованіе ї недѣла та на ѿсмо то вѣдѹщее, ї на присносицна та събвѣта.

Трїи дѣлженствѣва всѣкїи христіанина въ тоба дѣнь: дѣвѣ та повелѣва Бѣгъ, а трѣто то цѣрквица.

Пѣрко то є, да починиме ѩ дѣлла та си мѣжѣ, ї жены, каквото ѹо дѣма Бѣгъ: Шесть днѣй дѣлай, ї сотвориши всѧ дѣлла твоѧ, въ дѣнь же сѣмый събвѣта Г҃дѣ Бѣгъ твоемъ, не сотвориши въ нѣмъ всѣакагш дѣлла, ты, ї сынъ твой, ї дщерь твоѧ, отрокъ твой, ї отроковица твоѧ, вѣлъ твой, ї осла твоѧ, ї всѣкъ скотъ твой, ї пришлѣцъ ѿвиталъ оу тебѣ, да почнѣтъ рабъ твой, ї раба твоѧ ї осла твоѧ, їкоже ї ты“ Заірто, [говѣри] Бѣгъ въ шесть днї сотвори нѣбѣто, ї земля та, ї всичко ѹо има въ нѣхъ, въ сѣмый а дѣнь починѧ ѩ дѣлла та си: ї спорѣдъ подражаніе то нѣгово да престанеме ї мы ѩ всѣаква наша работа,

Не трѣбе прѣчес христіанина въ недѣла, бѣзъ нѣжды, да прѣви големо пѣтешествїе, заірто преступѣва Бѣжія та заповѣдь. Не согрѣшаوا обаче, кога работи работы заради христіанска любовь: като да оуправлѧва, да посѣщава болны, да гоѣти нѣждно то имъ істїе ї храна, ї дрѣги таквиа.

Етѣро то є да свѣтиме праѣдници тѣ, каквото дѣма Бѣгъ: „Помни дѣнь събвѣтный святити єгѡ, їкоже же заповѣда тебѣ Г҃дѣ Бѣгъ твой.“ Свѣто се дѣма днова, кога то є со всѣмъ посвящено Бѣгѹ. Дѣлженствѣваме прѣчес всѣкїи а недѣланый дѣнь, ї всѣкїи Господскїи праѣдники да го посвящаваме ко славѣ Бѣжію, сирѣчъ да слышаме слѣво Бѣжіе, да четирие єнагеліе то, ї дрѣги дѣховны поѹченїя, їкоже знаєме книга: їкоже ли не знаєме, да наредиме дрѣги, да ни четатъ: да торжествеваме, ї да праѣдниваме величество то Бѣжіе, чудеса та, смотрѣніе то, ѹо направи заради спасеніе то наше, ї за благодареніе да падаме, да мѣ се кланаме, да го слѣжиме като Бѣга, ї Творца, ї спасителя нашего.

Послѣ да се поѹчаваме въ законѣ а мѣ, въ заповѣди тѣ мѣ, ї въ житїе то Христово, ї да истаѣзѣваме сѣве си, дали прѣвиме, каквото ни повелѣва: дали се оуподоблѧва нашій о животѣ на Христовъ а животѣ, ї на скатѣ тѣ нѣговы: да ли се оуподоблѣватъ наши тѣ дѣлла на нашата вѣра, сирѣчъ да ли живѣмъ та-ка, каквото вѣроваме: дали имаме ѹизвѣстна надѣжда, заради вѣдѹши тѣ добрины: дали имаме любовь камъ Бѣга ї ближнаго: ї токѣ є праѣдники то ї почиканїе то ѩ тѣлесны тѣ дѣлла, да се оупражнѣваме въ дѣховны поѹченїя, ї да прочитаме сваїенны тѣ писанїя, ї да слышаме слѣво Бѣжіе, за да подновлѧваме да подтверждааме, ї да возвращаваме нашата вѣра, надѣжда, ї любовь: да питаеме, ї да хранимѣ нашата душа съ таквиа дѣховны пїцы ї істїя, за да живѣмъ, ї да стой здрѣва, ї твѣрда въ дрѣги тѣ шесть днї на сѣмїца та, ї да смѣ всегда готови за царство нѣбесное.